

VIỆT NAM CÓ PHẢI LÀ MỘT QUỐC GIA ĐỘC TÀI KHÔNG?

Nguyễn Anh

Dân tộc Việt Nam phải tiếp tục cơ cực lầm than vì CSVN là một trong 4 chế độ CS độc tài còn sót lại trên thế giới: Trung Cộng, Bắc Triều Tiên, Lào và Việt Nam. Mời quý thính giả đài ĐLSN nghe phần Bình Luận của Nguyễn Anh với tựa đề: "Việt Nam có phải là một quốc gia độc tài không?" sẽ được Song Thập trình bày để kết thúc chương trình phát thanh tối hôm nay.

Những người tranh đấu cho một quốc gia Việt Nam ngày mai thường được bọn tuyên láo trong nước chụp cho cái mũ là chống cộng cực đoan, hằn thù dân tộc, bọn phản động lưu vong ăn bơ thừa sữa cặn của đế quốc chống phá tiến trình đi lên của đất nước, đảng csVN luôn cho là mình là đúng, là chân lý và bắt cả dân tộc phải phục tùng vô điều kiện...

Đảng bỏ tiền ra nuôi một đám vô lại có chức danh là tuyên giáo để tuyên truyền ca tụng mình, một hình ảnh dễ dàng trông thấy tại các quốc gia cộng sản, sau đó chúng thần thánh hóa, mê tín hóa và tuyên truyền xám với cách lý luận một chiều, ai tin theo sẽ ở về phía chúng ta, còn những kẻ nào chống lại đều là kẻ địch.

Khi chập chững bước vào tiểu học, các em học sinh bị ép buộc phải là đội viên đội thiếu niên tiền phong và học về gương chiến đấu hy sinh của anh Kim Đồng, Lê Văn Tám do bọn chúng phịa ra nhằm đầu độc những đầu óc còn non nớt cả tin, thay vì phải sống hồn nhiên cùng lứa tuổi thơ ngây của mình, các em đã hình thành sự chiến đấu, anh hùng, sắt máu để trở thành tín đồ của đảng cộng sản.

Khi bước vào ngưỡng cửa trung học các học sinh Việt Nam phải bắt buộc phải bước chân vào đoàn thanh niên cộng sản, một yếu tố bắt buộc tuyệt đối để có thể tiếp tục việc học và chuẩn bị vào cấp ba (lớp 10), khi đã ở tuổi gần trưởng thành các em phải cố gắng được làm cảm tình đảng, phát triển thành các đảng viên đỏ hoặc nếu không đủ yếu tố nhân thân (lý lịch) trong sạch sẽ bị thải hồi không cho vào đảng và trở về kiếp sống thứ dân dù đã cống hiến không công cho đảng 5 năm thử thách.

Từ đó các đảng viên trẻ sẽ được ưu tiên bước vào ngưỡng cửa đại học với con đường hoạch lộ thênh thang rộng mở vì tại Việt Nam chính sách "Hồng hơn Chuyên" là một chương trình đào tạo chính quy hẳn hoi nhằm đảm bảo ngại vàng đảng trị tiếp tục trường tồn, từ đó những đảng viên sẽ được điều động về các cơ quan đơn vị kinh tế, quốc phòng hay toàn xã hội để nắm giữ những vai trò quan trọng như bí thư, hiệu phó, phó chủ tịch kiêm bí thư chi bộ vv và vv...

Tiếng nói của bí thư luôn có trọng lực kinh hồn vì nó đại diện cho tiếng nói của đảng cộng sản, dù là giám đốc công ty nhưng nếu không có sự đồng ý của bí thư chi bộ thì sẽ dễ dàng gặp phải những trở ngại cũng như có thể bị chụp mũ bất cứ lúc nào với tội danh phản đảng.

Điều đó cho thấy hiện nay tại Việt Nam đang tồn tại hai nền pháp trị song song, luật cho dân và luật cho đảng (dù không công bố rộng rãi).

Đó là di hại nặng nề mà đảng cộng sản đem lại cho quê hương, nhưng những diễn tiến gần cho thấy tiến trình sắp tới sẽ bị kịch hơn nhiều khi đảng không còn khả năng chi trả cho đội quân đánh thuê nghĩa bóng cũng như nghĩa đen của mình, họ sẵn sàng bán nước

Việt Nam, số toạ lên lịch sử cổ đại, cận đại và hiện đại của đất nước, họ đã không còn giảng dạy các Anh Hùng Dân Tộc trong lịch sử, họ đã phá bình các buổi lễ tưởng niệm liệt sỹ của người dân, thậm chí họ xây cả nghĩa trang cho bọn xâm lược, một điều chưa hề có tiền lệ trong lịch sử nước nhà và thậm chí ngay cả điều tồi tệ nhất là phủ nhận luôn cả cái chết của 64 binh lính csVN của mình đã bị giết hại trên đảo Gạc Ma.

Cái đảng đó là cái đảng gì thì người dân từ tìm lấy câu trả lời, thế nhưng nếu dùng từ đảng cướp vẫn chưa đủ nói lên bản chất của bọn chúng mà thực tế chúng còn dã man, tàn ác hơn cả bọn thổ phi hung tàn hay phát xít Đức năm xưa khi đàn áp chính người dân của mình.

Đó là lý do mà chúng ta cần phải chống cộng, từ trong tâm thức cho đến hành động, chúng ta cần phải lật đổ cái đảng độc tài toàn trị tàn bạo đó để phi chính trị hóa học đường trả lại sự thơ ngây trong trắng cho lứa tuổi học sinh, để trả lại sự công bình cho xã hội khi có một cơ chế tam quyền phân lập, để xây dựng một quốc gia dân chủ pháp trị, khi đó nước Việt Nam mới có thể cất cánh theo kịp các quốc gia khác, còn nếu vẫn tồn tại một chế độ như vậy thì sẽ không bao giờ mong chờ có được dân chủ, tự do, nhân quyền và cũng đừng bao giờ trơ trẽn như Nguyễn phú Trọng cho rằng chưa có thời đại nào như thời đại này hay Nguyễn xuân Phúc mơ mộng nước Việt Nam sẽ có những thiên tài như thế giới.

Chỉ là những lời nói phét lác của một bọn nói như rồng leo, làm như mèo mửa!

Nguyễn Anh